

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

1 Multant scriptorem famosi flagra libelli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

QVÆSTIO V.
De quinta verò questione in concilio Carthaginiensi III. c. 7. sic invenitur definitum.
C. I. ¶ Non est à communiōne suspendendus, qui die statuta ad causam venire non potuit.

Quisquis à Episcoporum accusator ad Primatem provincie ipsius causam deferat accusator. Nec à communiōne suspendatur, cui crimen invidetur, nisi ad causam suam dicendam, i electorum iudicium, die statuta, literis evocatus minime occurrerit. hoc est, intra spatium mensis ex ea die, qua eura literas accepisset confiterit. Quòd si e aliquas veras necessitatis causas probaverit, quibus eum occurrere non potuisse manifestum sit, causis suis dicende intra alterum mensem integram habeat facultatem. Verùm tandiu post mensem secundum non communicet, donec purgetur. Sin autem nec ad concilium universale 2 occurrere voluerit, ut vel ibi causa eius terminetur, ipse in se damnationis suæ sententiam dixisse iudicetur. Tempore sanè, quo non communicat, nec 3 in sua ecclesia, vel parochia communicet. Accusator autem eius, si nunquam diebus causæ dicendæ defuerit, à communiōne non removeatur. Si verò aliquando defuerit subrahens se, restituito in communiōnem Episcopo, removeatur à communiōne accusator: ita tamen, ut nec ipsi admittatur facultas causæ peragendæ, si se ad diem occurrere non noverit, d sed non potuisse probaverit.

- 1 ¶ Electorum iudicium] Iste dua voces absunt ab editione Coloniensi conciliorum in quatuor tomis.
- 2 ¶ Univerfale] In concilio ipse additur, anniversarium. quod in Africano concilio c. 62. ostenditur de universali concilio Africa esse intelligendum.
- 3 ¶ Nec in sua ecclesia] Sic in ceteris conciliorum editionibus, & codice canonum, & apud ceteros collectores. Sed in editione quatuor tomorum est, nec in sua plebecommunicet. Græcè, c. 19. legitur, μηδὲ ἐν τῆς ἰδίας ἐκκλησίας, μηδὲ ἐν παροικίᾳ κοινοῦντο. id est, neque in propria ecclesia, nec in parochia communicabit.

QVÆSTIO VI.
Sexta verò questio eodem septimo capitulo concilii Carthaginiensis III. terminatur, in quo sequitur.
C. I. ¶ In civili, & proprio duntaxat negotio ad arguendum admittitur, qui in Episcopis accusatione culpabilis invenitur.

Illud verò placuit, ut cum agere cœperit in Episcoporum iudicio, si fuerit accusator persona culpabilis, ad arguendum f non admittatur, nisi proprias causas, non tamen ecclesiasticas, vel i criminales asserere g voluerit.
C. II. ¶ Propriam causam agere valet, cui accusatio non licet.
Item ex concilio Carthaginiensi 7. c. prope fidem.

Omnia, h quibus accusatio denegatur, in causis propriis accusandi licentia non est deneganda.
a Et Felix Episcopus ad Episcopos Gallie. *b* Anselm. l. 2. c. 122. Burch. l. 2. c. 106. Ivo p. 1. c. 270. Pam. l. 4. c. 106. c. Anselm. 9. g. f. agrotanti. d. al. ubi iussit. e. Anselm. l. 3. c. 121. Burch. ibidem. Ivo ibidem. e. Anselm. ibidem. f. al. ad accusandum, vel arguendum. g. al. dicere. h. Ivo part. 2. c. 64.

C. III. ¶ In accusatione Episcoporum delicta, civiliter tantum experiri.
Item Felix Papa omnibus Episcopis per Gallia provincias constituit, epistola secunda.

C. IV. ¶ De eodem.
Item Hadrianus Papa in capitulo, c. 3.

CAVSA V.

De infamiam cuiusdam Episcopi chartula accusatus occurrere confiteritur: tandem accusator in publicum. Episcopus autem semel literis evocatus, causa sua die statuta adesse non voluit, procuratorem iudicis se praesentavit, absque synodali auctoritate damnatur. Demum iudicio per appellationem negat de accusatoris inimicitia Episcopus conqueitur: tandem in probatione deficit accusator.
1 Primò queritur, qua pars sit ferendus, qui famulatum bellum clanculo scribens, probare negligit quæ mandavit.
2 Secundo, quæ res sit vocandus ad causam, antequam sententiam damnationis accipiat. b
3 Tertio, an per procuratorem causam suam agere valeat, si ipsius causa adesse non potest.
4 Quarto, an absque synodali auctoritate sit damnandus.
5 Quinto, an idem aliquis habendus sit introitus, quæ tunc terius indicat.
6 Sexto, qua pars sit pleniendum, qui, quid iudicium, pleni valeat.

QVÆSTIO VII.
De prima questione Hadrianus Papa scribit in epistola, c. cap. 49. al. 30. dicens.
C. I. ¶ Flagellatur, qui scripta in alterius famam neglexerit probare.

Qui d. in alterius famam publice i flagellatur, si verba contumeliosa confinxerit: & repetita non probaverit, flagellatur: & qui ea prius in publico rumpat, si non vult auctoris facti causam incurrere, i Publicè] Hadrianus, Capitulare Caroli, & Ivo in publico.

C. II. ¶ De eodem.
Item Gregorius I. epist. 29. f. c. 129.
Quia Castorium Notarium, ac responsalem nocturno silentio in publico i civitatis loco contumeliam posuit in ejus crimine loquentem, multumque de faciendâ pace callidè contradicentem. Quisquis veraciter loquitur, semetipsum in publico non debet formidare, oportet, ut publicè creta, & cunctique in contestatione sua loqui praesumpserint. Quòd si non exierit, neque publicè contestentur, rit, quidquid ille sit, qui hoc agere praesumpserit, sensum in tantæ iniquitatis consilio præbuit, quæ Domini nostri IESU CHRISTI spiritum delinquentem sancti ejus corporis ac sanguinis participatio, & vatus sit. Si verò, quia lateret, & quantum teneat teneat ad disciplinam f non valet, si tantum scius, etiam prohibitus, corpus ac sanguinem Dei
a 3. g. 10. c. fin. Ivo p. 6. c. 213. *b* al. exipiat. *c* 1. 7. c. 361. *d* Anselm. l. 3. c. 88. Ivo p. 2. c. 116. & p. 16. c. 237. *e* Ivo p. 6. c. 381. *f* al. disciplina.] orig.

percipere præsumit, anathematis ultione percussus 3 fit, ut fallax, ac pestiferus à sanctæ ecclesiæ corpore sit divisus. & infra. Sin autem in eadem civitate egressus ad publicum potuerit docere, quæ dixit, vel certè sciens se non posse, quæ scripsit, ostendere, errorem suum fuerit aperte confessus, Dominici corporis ac sanguinis participatione non sit privatus, neque à corpore sanctæ ecclesiæ alienus existat.

¶ Publico | Hæc vox abest à manuscriptis, & originalibus, & item v. sed ob casum est retenta, & in aliquot vetustis est glossa inserta.

¶ Contradictorem | Quæ sequuntur usque ad versiculum, Quod si, additæ sunt ex ipsa epistola, & referuntur etiam ab Irenæo.

¶ Percussus sit | Antea legebatur, percussus; sed cum ea, quæ antecedit, ipsi fidei legent, quia ad oculum delictum referunt, emendatum hoc est, quemadmodum multa, ex epistola ipsa. Apud Irenæum verò legitur, anathematis ultione percussus, ut fallax, &c.

C. III. ¶ Anathematizentur, qui famosis libellos in ecclesiâ ponunt. Item in concilio Eliberitano, c. 3.

¶ Si a qui inventi fuerint famosis libellos in ecclesiâ ponere anathematizentur.

Item Codex lib. 9. titulo de famosis libellis, lege unica. Imp. Valentinianus & Valens, A. A. [¶ Si quis famosum libellum domi, sive in publico, vel quocumque loco ignarus receperit, aut conservaverit, quamvis alter inventus, aut nulli confiteatur inventum, Sin vero non fecerit eadem adnotat vel corripserit, vel igne consumpserit, sed non eorum manifestaverit, sicut se quasi auctorem huiusmodi delicti capitali poenitentia subiacentem.] & infra. Huiusmodi auctores libelli alterius opinionem non ledat.

QUÆSTIO II.

Vocatio auctum ejus, qui impetitur, non semel, sed bis, & tertio per congruum spatium rationabilibus scriptis fieri debet.

C. I. ¶ Vocatio ad synodum ejus, qui impetitur, & scriptis, & per spatium sui congruum.

Unde Damasus Papa Stephano Archiepiscopo epist. 3. scribit, dicens.

Vocatio b ad synodum juxta decreta Patrum canonica ejus, qui impetitur, rationabilibus i scriptis per spatium fieri debet congruum, atque canonicum: canonica ordinatio, licet venerit ad conventum quacumque necessitate, nisi sponte voluerit, nullatenus suis respondet in iudiciis.

¶ Rationabilibus scriptis | In epistola Damasi loco hunc verbum legitur, tam sua presentia, quam & scriptis, atque apocryphis: verum Anstimus, Burchardus, quibus Polycarpus, & Ivo cum vulgata lectio conveniunt.

C. II. ¶ Quibus temporum spatium reus vocetur ad causam. Item Sylvester Papa.

Presenti e decreto censensus, ut in primis paternaliter d vocentur, & per septem dies expectentur, nullius ecclesiasticæ rei interdicta licentia. Hinc verò expectationem iterum addantur septem dies, interdicta ecclesiâ intrandi licentia, & omnia divina officia audiendi. Post verò addantur duo dies, quibus à pace & communione sanctæ ecclesiæ sint suspensi. Deinde verò iterum alius duobus diebus sub eadem expectatione deportentur. i Quibus uno die superaddito, o-

a Cap. l. c. 23. Poly. l. 1. tit. 21. An. l. 3. c. 29. Ivo p. 3. c. 31. & d. c. 14. Burch. l. 2. c. 59. b Poly. l. 1. tit. 1. An. l. 3. c. 30. Burch. lib. 1. c. 18. Ivo p. 3. c. 26. c Poly. l. 1. tit. 1. An. l. 3. c. 22. d al. personat.

mi expectatione veluti jam desperata, reus mox anathematis gladio feriatur.

¶ Deportentur | Antea legebatur, expectentur. Emendatum est ex Polycarpo, Anstimo, & vetusto Gratiani exemplari-bus, in quorum nonnullis hæc est glossa interlinearis, id est, expectentur.

C. III. ¶ Nullus accusatio per scripta suscipiatur. Item Damasus Papa ad Episcopos Italia, epist. 6.

Relatum a est ad sedem Apostolicam, vos accusationes fratrum per scripta suscipere absque legitimo accusatore. Quod deinceps in omni terrarum orbe fieri Apostolica auctoritate prohibemus, & quod nuper factum est, absque ulla retardatione corrigere & curamus, nec e unquam prius per scripta eorum, qui accusantur, causam discutere liceat, quam per querelantium institutionem d vocati canonicè ad synodum veniant, & præsentem agnoscat veraciter, & intelligat, quæ ei obijciuntur. & infra. ¶ Leges enim sæculi accusatores presentes exigunt, & non per scripta absentes. Unde canonica Patrum constituta non semel, sed sæpissime claman, nec accusationes, nec testimonium e ullum per scripta posse proficere, nec de aliis negotiis quicunque testimonium dicant, nisi de his, quæ sub presentia eorum acta esse noscuntur. Similiter, & qui s alium accusare elegerit, præsentem se, & non per alium accuset, inscriptione videlicet præmissa. Neque ullus unquam iudicetur, antequam legitimos accusatores præsentem habeat, loquendum namq; e est, ne ira quemquam subripiat, h factus citius omne, quod non licet.

C. IV. ¶ Vi, aut timore egesti, aut suis rebus expoliati ad synodum non veniunt.

Item Felix Papa II. Athanasio, & omnibus orientalibus Episcopis, epist. prima, c. 3.

Si i Primates, accusatores Episcoporum cum eis pacifice familiariter minime poterint, tunc tempore legitimo eos ad synodum canonicè convocant, non intra angusta tempora canonicè convocant, & non prius, quam eis per scripta significent, quid eis opponitur, ut ad responsum præparati adveniant. Nam si aut vi, aut timore egesti, aut suis rebus expoliati fuerint, nec canonicè vocari ad synodum possunt, nec respondere æmulis debent, antequam canonicè restituantur, & sua omnia legaliter reddantur.

Hæc auctoritas non evidenti modo datur intelligi, quod nisi quis canonicè vocatus fuerit, etiam si aliqua occasione ad synodum veniat, suis iudiciis cogitur respondere iudicatoribus. Canonica autem vocatio est, quando servato dierum interstitio, secundum auctoritatem beati Sylvestri, causa sua, litera adesse iubetur, quibus, quid ei obijciatur, auctoritate Felicis Papæ significari oportet.

QUÆSTIO III.

Quod autem per procuratorem suam causam agere valeat, qui impeditur cause sue adesse non valet, auctoritate Romanæ synodi, qua tempore Hadriani & Papæ celebrata est, probari videtur, in qua c. 5. sic statutum legitur.

C. I. ¶ Pro se legatum ad synodum mittat, quem gravi necessitate premittat.

Si i agrotans fuerit Episcopus, aut aliqua cum gra-

a An. l. 3. c. 23. Poly. l. 1. tit. 1. b corrigi rogantur. orig. c. 11. q. 3. c. 2. An. l. 3. c. 20. d al. institutiones. e testimonia. orig. f. 2. q. 2. qui accusare. g. d. quoque. h. in cuiquam subripit. i. Burch. l. 1. c. 22. Ivo p. 3. c. 27. k. In cap. Hadriani c. 5. & Felix I. epist. 2. l. Poly. l. 1. tit. 1. Burch. l. 1. c. 31. Ivo p. 3. c. 26. Pann. l. 4. c. 19. q. 3. c. 2. novis.